

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 13

ΑΚΥΡΩΣΙΝ!

Δὲν εἶχομεν προφθάσει νὰ διατυπώσωμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» τὴν ἐρώτησιν, ἂν θὰ εὐρεθῆ ἐπὶ τέλος ὁ μέλλον νὰ καταγγείλῃ τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν πρωτοφανῆ ἀληθῶς καταπάτησιν ἐνὸς ἐκ τῶν θεμελιωδῶν δικαιῶν παντὸς πολίτου, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν βᾶσιν τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος, τοῦ δικαίου τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ἰδοῦ, τῇ ἐπαύριον τῆς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μετὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, διαμαρτυρηθέντων διὰ τὴν ἀκατονόμαστον, ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν τῶν νόμων, ἀπεμπόλησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, αὐτὸς οὗτος ὁ Πρωθυπουργὸς προέβη εἰς δριμυτάτην καταγγελίαν τῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει νομοθετικῆς πράξεως, αὐτόχρημα μπολσεβικῆς, γενομένων ἀπαλλοτριώσεων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμολόγησεν, ὅτι μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἔλαβε γνῶσιν τῶν τοιουτοτρόπων ἀπαλλοτριώσεων, καὶ ὅτι ἡ θλίψις του μετεβλήθη εἰς ἰσχυροτάτην ἀγανάκτησιν, ὅταν ἔλαβε γνῶσιν τῶν διαφορῶν λεπτομερειῶν. Διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔμαθεν, ὅτι αἱ ἀπαλλοτριώσεις αὗται ἔχουν ἐπενδυθῆ μετὰ τὸ ἐξωτερικὸν περιβλημα τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἐνηργήθησαν ἐπὶ τῇ βᾶσει πράξεως νομοθετικῆς, ἢ οὐσίας των ὅμως εἶνε ὅτι ἀποτελοῦν αὐτόχρημα μίαν «μορφὴν μπολσεβικισμοῦ» ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κράτους ἐγκαθιδρυμένου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ. Ἀλλὰς λέξεις—καὶ εἶνε αὗται αἱ λέξεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ—«πρόκειται περὶ ληστείας ἐνεργουμένης ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Πολιτείας», «περὶ ἐπισήμου ἐνθρονίσεως τοῦ μπολσεβικισμοῦ», γενομένης κατὰ «τερατώδη καὶ πρωτάκουστον τρόπον»!

Ἐχομεν λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἀνώτατον ὑπεύ-

θυνον Κυβερνήτην τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καταγγέλλοντα, διὰ φράσεων πρωτοφανοῦς ἐπισήμου ἀυστηρότητος, εἰς τὸ ἀνώτατον πάντων τῶν δικαστηρίων, τὸ δικαστήριον τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅ,τι ἐπανελημμένως ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καταγγέλλομεν, διαμαρτυρόμενοι ἐπὶ τῇ ἀναισχύντως συνεχιζομένη ἀπεμπόλησει τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης, δι' ἧς ἠλπίζεν ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία νὰ κανονίῃ τὰ καθ' ἑαυτήν, ἐφ' ὅσον οὐ μόνον οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ἀπὸ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτὴ ἐκ τῶν ἑαυτῆς προσήρχετο ἀρωγὸς εἰς αὐτό!

Διότι καὶ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ προφορικῶν διαμαρτυριῶν καὶ δι' ἀναπτύξεως τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς «Ἐκκλησίας» πλειστάκις ἐσημειώθη τὸ ἄδικον καὶ ἐπιβλαβὲς τῆς ἐσχάτης καταφρονήσεως, τῆς ἐπιδειχθείσης ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Πολιτείας πρὸς τε τὸν ἱερὸν χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἔνεκα τῶν οὐς ἐπιδιώκει αὕτη ὑψηλοτέρων σκοπῶν, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ στοιχειῶδες δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, τὴν ὁποῖαν προστατεύει αὐτὸς ὁ συνταγματικὸς χάρτης, ἣτις ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἀξιωματῶν τῆς συνταγματικῆς ἡμῶν πολιτείας, ἄνευ τοῦ ὁποῖου ἀλλοιοῦται θεμελιωδῶς τὸ κοινωνικὸν ἡμῶν καθεστῶς. Ἐφ' ὅσον μία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν τολμᾷ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἀναφανδὸν καὶ ἀνεπισήμως τὸν Μπολσεβικισμόν ὡς νέαν μορφήν πολιτεύματος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, θέτει ἑαυτὴν ἐκτὸς νόμου ὅταν θεσπίσῃ καὶ ἐφαρμόσῃ κατ' οὐσίαν αὐτὰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα τῆς Μπολσεβικῆς κομμουνιστικῆς διαρπαγῆς, καὶ παρέχει τὸ δικαίωμα καὶ εἰς πάντα μὲν πολίτην, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἰς ἓνα Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, νὰ καταγγέλλῃ αὐτὴν ὡς ἐπισήμως εὐνοοῦσαν τὴν πρωτοφανῆ ληστείαν.

Ἴσως θὰ εὕρισκε τρόπον ἡ Ἐκκλησία νὰ

διευκολύνῃ τὴν Πολιτείαν εἰς τὰς σημερινὰς κατ' ἐξοχὴν δυσχερεῖς περιστάσεις, ἐν ἧ περιπτώσει ἐτίθετο δικαία καὶ ἠθικὴ ἢ βάσις τῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐφ' ὅσον δὴλα δὴ ὠρίζοντο πρὸς ἀπαλλοτριώσιν ὠρισμέναι ἐκτάσεις, παρείχετο λογικὴ ἀποζημίωσις δι' αὐτάς, καὶ προωρίζοντο αὐταὶ πραγματικῶς διὰ πολίτας πτωχοὺς καὶ ἀκτήμονας. Ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐπακολουθησάντων τὸν περὶ ὑπαλληλικῶν συνεταιρισμῶν νόμον, ἀπεδειχθῆ ὀπισθεν αὐτοῦ ὑποκρυπτομένη ὀπισθοβουλία ἀνηθικωτέρα καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ ἄκρου κομμουνισμοῦ. Διότι ὁ μὲν κομμουνισμὸς, κἀταργῶν τὴν ἰδιοκτησίαν, δημεύει τὴν περιουσίαν ἐπὶ νομῆ καὶ ὠφελεία πάντων ἐξ ἴσου, ὁ δὲ περιλάλητος περὶ συνεταιρισμῶν δι' ἀπαλλοτριώσεων νόμος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐπιτρέπει τὸν σφετερισμὸν καὶ τὴν διαρπαγὴν τῆς ξένης κτηματικῆς περιουσίας, ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ τῶν μελῶν τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τῆς νομιμοποιηθείσης μεταπωλήσεως τῶν διαρπαζομένων ἐπὶ μονομερεῖ καρπώσει τοῦ κολοσσαίου τιμήματος τῆς μεταπωλήσεως.

Ἀλλὰ τύχη ἀγαθῆ. Ὀλόκληρος ὁ κόσμος τῶν διὰ τῆς ἀδίκου ταύτης ἀπεμπολήσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν αὐτῶν ἀδικηθέντων, ὑπὲρ πάντας δ' ἢ ὑποστᾶσα τὰ μείζονα καὶ πλείονα πλῆγματα Ἐκκλησία, μετ' ἀνακουφίσεως ἠκουσεν αὐτοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διαμαρτυρομένου ἐν εὐλόγῳ ἀγανακτήσει διὰ τὰ γενόμενα καὶ ὑπισχνουμένου τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς παρακώλυσιν ἐφεξῆς τῶν ἀπαλλοτριώσεων. Τοῦτο ὁμως δὲν ἀρκεῖ. Δὲν ἀρκεῖ δὴλα δὴ νὰ μὴ αὐξηθῆ ἡ τάξις τῶν ἀδικουμένων, ἀλλὰ δεόν ν' ἀποκατασταθῆ τὸ δίκαιον καὶ ὅπου ἤδη προσεβλήθη. Ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος εἶνε ὁ φυσικὸς προστάτης τῆς ἰδιοκτησίας παντὸς πολίτου, ἐφίσταται δ' ἀνάγκη ν' ἀναστηλωθῆ τὸ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ποδοπατηθὲν δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, ἢ Πολιτεία ὀφείλει νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῶν γενομένων ἀπεμπολήσεων καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν διαρπαγέντων εἰς τοὺς δικαιούχους. Μόνον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐννοηθῆ ὑπὸ πάντων ὅτι ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἠθικῆς εὐνομίας καὶ ἀποδιδόμεθα εἰς τὸν πολιτισμὸν, τὸν ὅποιον ἐκινδυνεύσαμεν καὶ ἐπισήμως νὰ ἀπολέσωμεν.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

7	Ἀποστ. ΚΒ' Κυριακῆς: Ἄδελ. εἶδετε πηλόκοις ὑμῖν... (Γαλ. 6,11-18)
	Ἐὐαγγ. Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. 3,13-17). Ἐωθινὸν Α' Ἦχος Γ'
14	Ἀποστ. Ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως: Ἄδελφ. ὁ λόγος ὁ τοῦ (Α Κορ. 1,18-24)
	Ἐὐαγγ. Ἐορτῆς: Τῷ καιρῷ ἐκεῖνο συμβούλιον ἐποίησαν... (Ἰωάν. 19, 6-11, 13-20, 25-28, 30-35)
	Ἀντί Ἐωθινοῦ: Ἐὐαγγ. ἄρθρου ἑορτῆς: (Ἰωάν. 12, 28-36)
	Ἀντί τοῦ Ἦχου τῆς σειρᾶς: ὁ τῆς ἑορτῆς.
21	Ἀποστ. ΚΑ' Κυρ. Ἄδελ. Εἶδότες ὅτι οὐ δικαιούται... (Γαλ. 2,16+20)
	Ἐὐαγγ. Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψώσιν: (Μαρκ. 8,34—9,1)
	Ἐωθινὸν Γ' Ἦχος πλ. Α'
28	Ἀποστ. ΙΕ' Κυρ. Ἄδελ. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους... (Β' Κορ. 4,6-15)
	Ἐὐαγγ. Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκεῖνο ἐστάς ὁ... (Λουκ. 5,1-11)
	Ἐωθινὸν Δ' Ἦχος πλ. Β'

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ κόσμος.

(Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως—7 Σεπτεμβρίου).

«Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ» (Ἰωάν. 3,17).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Δέκα ἑννέα ἡδὴ αἰῶνες παρῆλθον, ἀφ' ὅτου ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, προσλαβὼν ἀνθρωπίνην σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου εἰς τὴν ταπεινὴν τῆς Βηθλεὲμ γάττην, κατέβη εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατεκρήμισε τὴν εἰδωλολατρειαν καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις τῆς προόδου καὶ ὥθησε τὸν κόσμον πρὸς τὸν πολιτισμὸν. Ἀλλ' ἀνεγνώρισε καὶ ἀναγνωρίζει ὁ κόσμος τὴν θεῖαν ταύτην εὐεργεσίαν; **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**— Α'— Τί εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τὸν κόσμον; Β'— Τί πράττει ὁ κόσμος κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Τί εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τὸν κόσμον.

Εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ ἠθικὴ, θρησκευτικὴ, κοινωνιολογικὴ κατάστασις τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν κατὰ τὰς παραμονὰς ἰδίᾳ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πλεῖστα ὅσα φιλοσοφικὰ συστήματα κατεγίνοντο εἰς τὰ κυριώτατα προβλήματα τοῦ βίου καὶ τῆς ὑπάρξεως: σαρξισταί, στωϊκοί, Ἐπικούρειοι, Νεοπλατωνικοί... Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἦτο βεβουλισμένη εἰς τὰ σκότη.

Τίς θὰ ἀρνηθῆ τὴν ἰδιαίτουσαν θέσιν, ἣν κατέλαβεν ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς;

1.— **Διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ** εἶναι ὁ μοναδικὸς καθηγητὴς τῆς ἀνθρωπότητος (πρβλ. Ματθ. 23,10). Τὸ ὕψος τῶν διδασκομένων, τὸ εὐπρόσιτον αὐτῶν πρὸς πᾶσαν διάνοιαν, ἡ ἐν τῷ βίῳ χρησιμότης καὶ ἀναγκαιότης αὐτῶν, ἀναδεικνύουσι τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ πραγματικὸν φῶς τῶν ἀνθρώπων. «**Εγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου**» (Ἰωάν. 8,12). Διὰ τοῦτο καὶ λέγει: «**ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς**» (Ἰωάν. 8,12). Πῶς θὰ ἤθυναμεθα νὰ γνωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς ἀκόμη, ἐν ὃ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν φωτίσῃ ἡμᾶς; Πῶς θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἀλη-

θινοῦ Θεοῦ, ἃν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀποκαλύψῃ αὐτὸν εἰς ἡμᾶς ; Πῶς θὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα περὶ τοῦ αἰωνίου ἡμῶν μέλλοντος, ἃν ὁ Ἰησοῦς δὲν φανερώσῃ εἰς ἡμᾶς τοῦτο ; «**Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς**» λέγει τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον. . .

2.— **Διὰ τῶν θεσμῶν αὐτοῦ**, ὁ μοναδικὸς νομοθέτης.

Ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ εἶναι κοινωνία ἀνθρώπων ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἰδεώδες... καλεῖ πάντας εἰς ἐνότητα, εἰς ἀδελφικὴν ἀλληλεγγύην, εἰς ἀγάπην, εἰς δικαιοσύνην. Δὲν εὐνοεῖ τὸς κατὰ κόσμον διακρίσεις κατὰ πλοῦτον, δόξαν, καταγωγὴν.. Πάντες εἶναι ἴσοι ἐν τῷ Χριστῷ, ὡς καὶ πάντες ἔχουσι τὴν ἀνάγκην τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τῶν Μυστηρίων αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία εἰσφέρει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τῆς σκοτίας τοῦ κόσμου...

3 — **Διὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ** τὸ ὑπόδειγμα τοῦ κατὰ Θεὸν βίου...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— **Τὶ πράττει ὁ κόσμος κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

Ὅλγοι δυστυχῶς ἀκολουθοῦσι πιστῶς τὸν Κύριον...

1.— Ἄλλοι **ἀγνοοῦσιν** αὐτόν... Παραλείπομεν τοὺς μὴ ἔλκυσθέντας ἀκόμη εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν λεγομένων χριστιανῶν πόσοι τὸν ἀγνοοῦσι ;

2.— Ἄλλοι **ἀδιαφοροῦσι** πρὸς τὰ διδάγματα καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Ἐὰν μάλιστα αἱ Κυβερνήσεις δὲν ἐδείκνυον τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην, ὁ κόσμος θὰ ἦτο πολὺ διάφορος...

3.— Ἄλλοι **παραποιοῦσι** τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ πρὸς ὑποστήριξιν ἰδίων αὐτῶν συστημάτων, μάλιστα κοινωνιστικῶν...

4.— Ἄλλοι **ἀντιτίθενται κατ' αὐτοῦ** :

α') κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ : αἰρέσεις καὶ σχίσματα.

β') κατὰ τῆς ἀγιότητος τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ. Πόσοι λεγόμενοι χριστιανοὶ ζῶσι βίον ὑβριστικὸν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ; τί δὲ ἄλλο εἶναι ἢ σύγχρονος φορὰ πρὸς τὸν ἀκόλαστον βίον καὶ τὴν ἐκφυλιστικὴν τέρψιν, εἰμὴ ἐπανάστασις κατὰ τῆς ἀγιότητος τῆς ἠθικῆς τοῦ Χριστοῦ ;

γ') κατὰ τῆς θεότητος τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ : Καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς κόλπους τοῦ Χριστιανισμοῦ κυκλοφορεῖ ἡ πλάνη ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπλοῦς τις ἀνθρώπος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀνθρώπινον. Ἐκ τῆς ἀκολασίας τοῦ βίου καὶ τῶν ὕλιστικῶν ἰδεῶν ἐμπεποτισμένοι, οὐδοῦνται νὰ πιστεύωσιν ὅτι παρακολουθοῦνται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ... Διὰ τοῦτο καταβιβάζουσιν αὐτὸν εἰς ἴσῃν γραμμὴν τοῦλάχιστον, ἵνα ἀποφεύγῃσι, ἔστω καὶ πρὸς καιρόν, τὰς τύψεις τοῦ συνειδήτου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ. Ὅπως τὰ θαλάσσια ὄστρακα εἶναι προσκεκολλημένα εἰς τὸς πέτρας καὶ συσφίγγονται εἰς αὐτάς, διότι αὐτάς καὶ θεωροῦσι σωτηρίαν των, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἄς εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τὸν Χριστόν. Ἄς λέγωμεν δὲ εἰς τοὺς πολεμίους : μάτην κοπιᾶτε. Ἐκδηλοῦτε τὸ μῖσός σας, ἀλλὰ σεῖς μὲν καταβαίνετε εἰς τὸν τάφον, ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ ζῆ καὶ θὰ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας. «**Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας**» (Ἐβρ. 13,8).

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε τὴν παραμυθίαν νὰ φιλοξενῆ ἐν τῇ πρωτευούσῃ του τὸν ἀντιβασιλεύοντα διάδοχον τῆς Αἰθιοπίας Ρὰς Τάφφαρι Μακονέν. Ἐν τῇ μακρυνῇ χώρᾳ, τὴν ὁποίαν διοικεῖ ὁ Ρὰς Τάφφαρι, ἐργάζονται τὸν εὐγενῆ τῆς τιμίας ἐργασίας ἀγῶνα ἱκανοὶ ὁμογενεῖς, ἡ δὲ Ἑλλάς, εὐχαριστοῦσα διὰ τὴν προστασίαν τῶν τέκνων τῆς, ἠθέλησε νὰ τιμήσῃ τὴν Α. Υ. δι' ὑποδοχῆς καὶ ξενίας ἀληθῶς ἀδελφικῆς. Ἄλλ' ἐπὶ πλέον, πᾶσα τιμὴ ὀφείλεται πρὸς τὸν Ρὰς Τάφφαρι καὶ ὅλως προσωπικῶς, διότι διὰ τῆς σθεναρᾶς αὐτοῦ πολιτείας κατάρθρωσε νὰ σώσῃ τὸ ἐπὶ τόσας ἑκατονταετηρίδας ἐμμεῖναν ἐν τῷ Χριστιανισμῷ ἔθνος του ἀπὸ βεβαίου ἐκμουσουλμανισμοῦ, ὃν ἐβυσοδόμησεν ὁ τέως αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβυσσηνίας Λύγκ Γιασοῦ. Διὰ τὸ σπουδαιότατον αὐτοῦ τοῦτο κατόρθωμα, ὁ Ρὰς Τάφφαρι κατέλαβε μίαν τῶν σπουδαιωτάτων θέσεων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς χώρας του.

§§ Ἐπὶ διακεκριμένου δημοσιογράφου ἐλέχθη μία μεγάλη ἀλήθεια, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐθίμων τῆς Μίνης ἐκδικητικοῦ φόνου, τὸν ὁποῖον διέπραξαν θυγάτηρ καὶ μήτηρ : «ὅτι τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτῆν φόνου τὴν συντηροῦμεν ἡμεῖς κύριοι συνάδελφοι. Μάθετέ το! Τὴν συντηροῦμεν μὲ τὴν μαυρίαν τῆς κοινοτοπίας καὶ τῶν ὠραίων κενῶν λέξεων πού μᾶς παραδέρνει. Δημοσιογράφοι, συγγραφεῖς, ὀδηγοὶ τῆς Κοινωνίας, καλλιεργοῦμεν ἠλιθίως ὅλα τὰ ἄνθη τῆς προλήψεως, διὰ τὸν ἀνθοστολισμὸν τοῦ ὕφους μας, καὶ διὰ μίαν εὐκολὸν ἐπιτυχίαν ἐνώπιον ἐνὸς κοινῶν χαζῶν, τοῦ ὁποῖου διψοῦμεν τὰ πρόχειρα χειροκροτήματα. Καὶ δημιουργοῦμεν ἡρωίδας καὶ ἥρωας ἀπὸ κοινούς ἐγκληματίας... Τὰ ἀποτελέσματα τὰ βλέπομεν. Καὶ δὲν βλέπομεν μόνον πόσον εἴμεθα ἐνοχοὶ τοῦ διαυωνισμοῦ μᾶς ἀγρίας καταστάσεως καὶ πόσον τεραστία εἶναι ἡ ἐνοχὴ μας». Αὐτὰ τὰ ὀρθὰ ἐξομολογεῖται εἰς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ δοκιμωτέρων δημοσιογράφων. Θὰ ἠυχόμεθα νὰ ληφθῆ ὑπὸ πάντων τῶν δημοσιογραφούντων ὑπὸ σοβαρωτάτην ὄψιν αὐτὴ ἢ διὰ τῆς τόσον εἰλικρινοῦς αὐθομολογίας παρεχομένη παραίνεσις.

— Ἐν κοινῇ ἐπιστολῇ γράφουσι πρὸς ἡμᾶς ἱερεῖς ἐκ τῆς ἐπαρχίας μεταξὺ ἄλλων καὶ ταῦτα : «... ὁ μισθός μας εἶνε ἐξευτελιστικὸς· εἰς ἐνορίαν 130 οἰκογενειῶν ἔχει μισθὸν ὁ ἐφημέριος 600 δραχμὰς κατ' ἔτος· τὰ λεγόμενα τυχηρὰ ἐξέλειπον· λοιπὸν πῶς θὰ δυνηθῆ ὁ ἱερεὺς νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸν ἑαυτὸν του· ἢ θέσις μας εἶνε προβληματικὴ καὶ μετὰ λύπης λέγομεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ παραι-

τηθῶμεν ταῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος, νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐργαζόμενοι χειρωνακτικὰ ἔργα διὰ νὰ ζήσωμεν ἡμεῖς καὶ αἱ οἰκογένειά μας, ἐὰν δὲν ληφθῆ πρόνοια εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, εἴτε ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν, ὅτι ἡ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει αὐτοῦ Ἱ. Μονὴ Ὀμπλοῦ κινδυνεύει νὰ μεταβληθῆ εἰς Σανατόριον φθισιόντων, ὑπεδείχθη συνοδικῶς τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ., ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τοὺς Θεοὺς καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ δὴ τοῦ ΚΔ' τῆς Δ' Οἰκουμ. Συνόδου, θὰ ἠδύνατο ὅμως ἡ Ἐκκλησία, χάριν τοιοῦτου σκοποῦ, νὰ παραχωρήσῃ κατάλληλον τόπον πρὸς ἴδρυσιν Σανατορίου, ὡς ἐγένετο ἤδη διὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰδρυθέντα.

— Διεβιβάσθη τῷ Τοποτηρητῇ Θεσσαλιώτιδος, ἡ αἵτησις τοῦ ἐφημερίου ἱερέως Λιασκόβου Κωνσταντίνου Βακούλα, ὅπως πληροφορήσῃ τὴν Ἱ. Σύνοδον, ἐὰν ἄνευ διορισμοῦ ἐν τῇ ἐνορίᾳ του ἐκτελῆ καθήκοντα ἐφημερίου ὁ Ἰωάννης Μπακαδήμας, ἱερεὺς.

— Προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθῆ ἡ Ἱ. Μονὴ Πετρακῆ, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, ὡς ἀνώτερον Θεολογικὸν Φροντιστήριον, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, Συνοδικῶς παρεκλήθη ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ὅπως μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Μονῆς τῶν διαμενόντων προσφύγων καὶ ἐγκαταστάσεως αὐτῶν εἰς μονίμους κατοικίας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ περὶ προσφυγικῶν συνοικισμῶν.

— Ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως διατάξῃ τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐν τινι οἰκίᾳ τῆς Ἱ. Μονῆς «Πετρακῆ» ἐγκατασταθέντων Μουσικῶν τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς παραπήγμασιν.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Γενικῷ Ἐκκλ. Ταμείῳ ὅτι δι' ἐκλογῆς διορίσθη ἡγουμ)βούλιον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ «Φανερωμένης» Σαλαμίνοσ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Ἀρχιμ. Παρθενίου Ἀθανασιάδου, ἡγουμένου, Νεοφύτου Σάλτα, ἱερομ. καὶ Ἀμβροσίου Κανελλοπούλου, μοναχοῦ, συμβούλων.

— Παρεκλήθη δι' ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησ. κλπ., ὅπως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προβῆ εἰς τὴν ἀπόλυσιν δημοσίου τινὸς ὑπαλλήλου, ὅστις διὰ τῆς διδα-

σκαλίας του προσπαθεῖ νὰ μολύνῃ τὴν ὁρθόδοξον τῶν Χριστιανῶν ψυχὴν.

— Ἐντολῇ τῆς Ἱ. Συνόδου κεχειροτόνηται ὑπὸ τοῦ θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ταλαντίου ὁ διὰ τὸ χωρίον «Κάτω Μπέλεσι» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος ἐκλεγείς κανονικὸς καὶ νόμιμος ἐφημέριος Νικόλαος Κρανίδας.

— Παρεκλήθη συνοδικῶς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησ. κλπ., ὅπως προβῆ εἰς τὸν διορισμὸν δύο ἐτέρων μονίμων καθηγητῶν τῆς ἐν Ἀργῇ Ἱερατ. Σχολῆς, πρὸς ἀπρόσκοπτον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῆς.

— Ἀνεκοινώθη συνοδικῶς τῷ Δ. Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ὅτι ἐξελέγη ἡγουμ)βούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς «Ξενιάς», τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἐκ τῶν Ἀμβροσίου Ἀνδρεάδου, ἡγουμένου, Βενεδίκτου Παπανικολάου καὶ Γαβριὴλ Μιχαλοπούλου, ἱερομονάχων, συμβούλων.

— Ἰδρύθη ἐν Πάτραις Ἡθικο-φιλανθρωπικὸς Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐνωσις τῶν νέων Πατρῶν». Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν Καταστατικόν, σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶναι : α) ἡ ἀληθῆς ἠθικὴ, πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀγωγή τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει παντὸς ἀνθρώπου. β) ἡ ἄμυνα κατὰ πάσης ἀνηθίμου καὶ ἀντιθρησκευτικῆς ἰδέας καὶ ἐνεργείας, διὰ διαλέξεων, κηρυγμάτων, ἐκδόσεων ἠθικῶν βιβλίων καὶ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ περιοδικοῦ. γ) ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐξάσκησις συστηματικῆς φιλανθρωπίας. Ἄπαντα τὰ μέλη κατανέμονται κατ' ἐκλογὴν εἰς πέντε τμήματα. α) Φιλανθρωπικόν. β) παιδαγωγικόν. γ) ἀπολογητικόν, παρακολοθοῦν τὰς ἐνεργείας τῶν ἀθέων καὶ κατὰ δύναμιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀνασκευάζον ταύτας δ) τὸ ἀντιπροπαγανδιστικόν, παρακολοθοῦν τὰς ἐνεργείας τῶν ξένων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν, καὶ ε) τμήμα τῆς προστασίας τῶν δημοσίων ἠθῶν. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου εἶναι ὁ ἱερεὺς Θωμᾶς Παπαγιαννόπουλος, καθηγητῆς τῆς θεολογίας.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀνδριτσαίνης ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέας, περιοδεύσας ἀνὰ τοὺς ὄρεινους δήμους Τριπύλης, Ἀετοῦ, Δωρίου, Φιγαλείας καὶ Ἀνδριτσαίνης κατέληξεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ὀλυμπίας Ἀνδριτσαίνας. Πανταχοῦ ἐκήρυξεν ἐπανειλημμένως, ἐν Ἀνδριτσαίνῃ δὲ χοροστατῶν κατὰ τὸ Δεκαπενταύγουστον εἰς ὅλας τὰς παρακλήσεις, ἐκήρυττε καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τὸν θεῖον λόγον. Ἐπέβαλεν εἰς πάντας τοὺς ἱερεῖς νὰ καταρτίσωσι Κυριακὰ σχολεῖα, διέταξεν ἕνα ἐν ἐκάστῃ Ἐκκλησίᾳ τεθῆ κυτίον ὑπὲρ

τῶν πτωχῶν, ἐξέδωκεν ἄλλεπαλλήλους ἐγκυκλίους περὶ διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων καὶ ἐν γένει συντελεῖ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος τοῦ ποιμνίου του. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰουνίου μέχρι τοῦδε περιώδευσε πενήτηκοντα τέσσαρα χωρία, τῇ δὲ 18 Αὐγούστου ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὸν δῆμον Ἀλιφείρας, ἔνθα θὰ χοροστατήσῃ καὶ θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν τῇ 23 Αὐγούστου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τελομένην ἑορτὴν τοῦ Σεπετοῦ, ἔνθα συρῶσιν χιλιάδες χωρικῶν πληθυσμῶν.

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρον. 4 Αὐγούστου ἔ. ἔ. κηρύσσεται ἀπαλλοτριωτέος ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ 145ου Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων Ἡρακλείου ὁ παρὰ τὴν θέσιν «Τρουπητὴ» τοῦ Ἡρακλείου χώρος, ἰδιοκτησία ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ἀποτελούμενος ὡς ἔγγιστα ἐκ τ. μ. 6588.

— Διὰ Διαταγμάτων ὑπὸ χρον. 2 Αὐγούστου ἔ. ἔ. τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν διατάξεις τινὲς τῆς Κυριακῆς ἀναπαύσεως εἰς τὴν κοινότητα Ραψάνης καὶ εἰς τὴν πόλιν Ν. Κορίνθου.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ Παξῶν καὶ τοῦ κ. Μενάνδρου, διευθύνοντος τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον, μεταβὰς τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐξέδηκεν εἰς αὐτὸν διὰ μακρῶν τὴν προσγενομένην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀδικίαν ἐκ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ διεμαρτυρήθη κατὰ τοῦ ἐσχάτως ψηφισθέντος νόμου δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἢ μεταπώλησις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων. Κατὰ τὴν συνέντευξιν παρῆν καὶ ὁ κ. Α. Εὐταξίας θερμοῦς ὑποστηρίζας τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔφερε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ εἰδικὰ νομοθετικὰ μέτρα πρὸς διόρθωσιν τοῦ γενομένου κακοῦ.

— Ἐξαιρετικῶς μεγάλη συρροὴ προσκυνητῶν παρατηρήθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς Τῆνον, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (15 Αὐγούστου), οἷα ἀπὸ ἑτῶν ἱκανῶν δὲν παρατηρήθη. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν ἐφημερίδων, ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκυνητῶν ἀνῆλθεν εἰς 30,000 κατ' ἐλάχιστον ὅρον («Πολιτεία» 17 Αὐγ.) Κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀνταποκριτὰς ἐτελέσθησαν καὶ δύο θαύματα ἐπὶ μικρῶν παιδῶν, θεραπευθέντων τοῦ μὲν ἐκ τυφλώσεως, τοῦ δὲ ἐκ παραλυσίας. Ἡ ἑορτὴ διεξήχθη μεγαλοπρεπῶς, ἐν μεγάλῃ κατανύξει καὶ ἐν πλήρει τάξει, προσέστησαν δὲ αὐτῆς οἱ Σεβ. Μητροπολίται

Σύρου καὶ Χάλκιδος.

— Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν Δευτέραν Διάδοχος τοῦ θρόνου καὶ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αὐτοκρατορίας Αἰθιοπίας Ρὰς Τάφφαρι Μακῶνεν, ἅμα τῇ ἀφίξει του μετέβη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἵνα προσευχηθῇ. Ἐγένετο δὲ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις, περιστοιχούμενος ὑπὸ πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων Ἰεραρχῶν καὶ πολυαρίθμων ἐτέρων κληρικῶν, ἀνέπεμψε δέησιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αἰθιοπίας Ἰουδίθ. Τὴν μεθεπομένην (Τετάρτην) ὁ Ρὰς Τάφφαρι ἐπισκέφθη ἐπισήμως τὸν Ἀρχιεπίσκοπον μεταβὰς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, εἶτα δὲ συνοδούμενος ὑπ' αὐτοῦ, κατ' ἐκφρασεῖσαν ἰδίαν ἐπιθυμίαν ὅπως ἀκούσῃ ἑλληνιστί, καὶ ἐν ᾧ τόπῳ ἀπηγγέλθη, τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὁμιλίαν τοῦ Ἀπ. Παύλου, κατηνύθη πρὸς τὸν ἱστορικὸν βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου μεθ' ἀπάσης τῆς συνοδείας αὐτοῦ. Ἐκεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήγγειλε τὴν ὑπερθαύμαστον ὁμιλίαν τοῦ Ἀπ. Παύλου, εἶτα δὲ προσέφερεν εἰς τὸν βαθυτάτα καὶ μέχρι δακρύων συγκινημένον αἰθίοπα ἡγεμόνα ἀντίτυπον τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὁ δὲ Δήμαρχος Ἀθηναίων, ἀποκόψας ἐκ τοῦ βράχου ἔδωκεν εἰς ἀνάμνησιν τεμάχιον αὐτοῦ. Διὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Ρὰς Τάφφαρι τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, κατὰ τὸ εἰς τιμὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας παρατεθὲν γεῦμα, ἐπέδωκεν εἰς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον τὰ διάσημα τοῦ ἀνωτέρου Ταξίαρχου τῆς Αἰθιοπίας, τὴν δὲ Τετάρτην ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν πολύτιμον τάπητα διὰ τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν. Εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν Ἰουδίθ ἀπεστάλη ὡς δῶρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως χρυσοκέντητος Ἐπιτάφιος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, μετὰ ἐκφρασεῖσαν ἐπιθυμίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀμερικανικῆς Περιθάψεως ὄρφανῶν κ. Βίκου περὶ συμμετοχῆς καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθοδόξων εἰς τὸν ἔρανον τῆς καθιερωθείσης «Χρυσῆς ἡμέρας» τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀπεφάσισε νὰ ἀπευθύνῃ σχετικὴν πρὸς τοῦτο προαιρετικὴν Πατριαρχικὴν Ἐγκύκλιον.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» τῆς 26 Ἰουλίου ἔ. ἔ. ἀναγραφομένην εἰδήσιν περὶ ἀνακηρύξεως ὡς αὐτοκεφάλου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ, πληροφοροῦμεθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ γενομένη ἐν Ντιτρόιτ τῆς Ἀμερικῆς Συνέλευσις τῶν Ρώσων ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν διε-

βίβασεν ἤδη εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἐπὶ Συνόδου, τὸ Πρακτικὸν τῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἐν Σοβίεσσι Κάρλοβτσι τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐδρεύουσα Ἀρχιερατικὴ Σύνοδος τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀπεδέχθη τὴν πρᾶξιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ρωσικῆς Συνελεύσεως, ἡ δὲ λύσις τοῦ ζητήματος θὰ δοθῇ ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ «Πανταίνῳ» δημοσιεύεται ἡ τε αἴτησις τῶν Σύρων πρὸς ἐκλογὴν Σύρου Μητροπολίτου Μεμφιδος καὶ ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου. Ὁ Μακαριώτατος, ἀπαντῶν, λέγει ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς πληρώσεως τοῦ Θρόνου ἐν δέοντι, «τηροῦσα μετ' ἀκριβείας τοὺς κειμένους νόμους καὶ οὐδαμοῦ οὐδαμῶς αὐτῶν παρεκκλίνουσα, κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν θέσμια».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» Μητροπολίτης κ. Εὐδόκιμος διεβίβασεν ἐκ Μόσχας πρὸς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν τὸ ἀκόλουθον γράμμα:

Ἄρθ. 1946

30 VI 1924

Ἐψηλοπανιερώτατε Πρόεδρε καὶ Πρωθιεράρχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, ἀξιοτιμώτατε Ἀρχιεπιμὴν καὶ πάτερ, Δέσποτα Χρυσόστομε!

Ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἀνασυνδεδεούσης σήμερον τοὺς πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν διακοσπένας δεσμούς, κατὰ καθήκον μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ προσαγορεύω τὴν Ὑμετέραν Ἀγιότητα. Ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς τοσοῦτον δεινὰς περιστάσεις ἐντατικωτάτη ὑμῶν δράσις πάντοτε ἐπλήρου βαθέος πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ τὴν ἡμετέραν καρδίαν*.

Μετὰ θλίψεως ἀνεγνώσκομεν περὶ τῶν πολλῶν δεινοπαθημάτων τοῦ προσφιλοῦς ἡμῖν Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Σήμερον δέ, ὅτε ἀποκαθίστανται αἱ πολιτικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ἐπέστη ὁ καιρὸς πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ τῶν ποτε συνδεδεουσῶν ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων.

Περὶ τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐλαμβάνετε εἰδήσεις ἐκ τεθλολωμένων πηγῶν. Οἱ ἡμέτεροι ρασοφόροι μετανάσται, οἱ ἐξεγείραντες τὸν λαὸν καὶ ἐπαισχύντως δραπετεύσαντες εἰς τὸ ἔξωτερικόν, δι' αὐτῆς τῆς διαγωγῆς των καὶ μόνης στεροῦσιν ἐαυτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς αὐτοὺς οἰασθήποτε ἐμπιστοσύνης... Ἐβρισαν εἰς τὸν τράχηλον ἡμῶν τὸν βρόχον καί, λυτρωθέντες αὐτοὶ τοῦ κινδύνου, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐξακολουθοῦσιν ἐπιδεικνύοντες ἐκ τοῦ ἔξω-

τερικοῦ τὴν ἀνδρείαν των. Ἡ Κυβέρνησις ἀγωνίζεται παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα οὐχὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ κατὰ τῶν ρασοφόρων ἀντεπαναστατῶν. Ἐὰν ποῦ τῆς Εὐρώπης ὁ κληρὸς ἐδείκνυε διαγωγὴν ὁποῖαν πολλοὶ τῶν κληρικῶν ἡμῶν ἔδειξαν, θὰ ἐτύγχανε μεταχειρίσεως πολὺ αὐστηροτέρας ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν τὸ Κράτος δεῖκνυε πρὸς τοὺς ἡμετέρους. Πάντες οἱ πολιτικῶς τίμοι κληρικοὶ ἀπολαύουσι παρ' ἡμῖν τοσαύτης ἐλευθερίας, ὁπόσης οὐδὲ κατὰ τὴν τσαρικήν ἐποχὴν ἀπελάμβανον.

Ὁ τῶς Πατριάρχης Τύχων δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως ἕνεκα τῆς φανερᾶς καὶ πείσμονος ἀντεπαναστάσεως, περὶ τοῦτου δὲ δύνασθε νὰ κρίνητε ἐκ τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δράσεως τοῦ Ἀντωνίου, τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀναστασίου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ Τύχων, ὡς συγκλονήσας ἐκ θεμελίων τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν καὶ ὡς γενόμενος αἰτία νὰ χυθῇ τοσοῦτο αἷμα, ἐξεθρονίσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου τοῦ 1923, ἧς μετείχον ὑπὲρ τοὺς 500 πληρεξούσιοι καὶ περὶ τοὺς 100 ἐπίσκοποι. Ἡ ἐκθρόνισις αὕτη ἐκ νέου ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς κατ' αὐτὰς συγκληθείσης Μεγάλης Προσυνοδικῆς Συνδιασκέψεως, ἐν ἣ παρήσαν ὑπὲρ τοὺς 80 ἐπίσκοποι καὶ 400 ἀντιπρόσωποι. Τὴν ἐκθρόνισιν ἐπεκύρωσε καὶ ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ζ΄.

Τελευταίως ὁ Τύχων ἐγένετο πρόεδρος τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας» τοῦ αἵδεο. Κραονίτση. Ὁ ὄργανισμός οὗτος πρὸ ἔτους ἀπεκηρύχθη ὑφ' ἡμῶν ὡς ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὁ πνιγόμενος ἀρπάξει καὶ τὸν κάλαμον διὰ νὰ σωθῇ, ἵνα ἐξακολουθῇ σπείρων τὴν ταραχὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ δι' ἄλλους ὄρισμένους ἀνοήτους σκοποῦς.

Σήμερον παρ' ἡμῖν ἀνώτατον ὄργανον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως εἶναι ἡ Ἀγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, νομιμοποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως κατὰ τὸν τρόπον διεθνή. Ἡ Σύνοδος, ἀπαρτίζεται ἐκ 12 τῶν γηραιότερων καὶ τῶν μάλιστα μεμορφωμένων ἀρχιερέων, καὶ ἐξ 20 τῶν ἀρίστων πρεσβυτέρων καὶ λαϊκῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐργάζεται ἐν αὐστηρᾷ συμμορφώσει πρὸς τοὺς κανόνας. Οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ δύναται νὰ ὑποδείξῃ καλύτερον τρόπον ὀργανώσεως τῆς ἐκκλησιαστικοκοινωνικῆς ζωῆς διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν. Οὐδενὸς εἴμεθα ἔνοχοι οὔτε ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μὴ παρέχετε εὐήκοον οὖς εἰς τοὺς ἐκ κακίας καὶ μίσους συκοφαντοῦντας τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ταῦτα καθιστῶν Ὑμῖν γνωστὰ παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως μὴ παρέχετε ἄδειαν ἱεροπραξίας ἐν τοῖς Ρωσι-

κοῖς ναοῖς πρὸς μηδένα τῶν ἡμετέρων Ρώσων κληρικῶν, ἐὰν δὲν ἔχωσι τὴν ἔγκρισιν τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Συνόδου. Ταχέως θὰ ἀρχίσῃ ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἡμᾶς ἀπόδοσις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας πᾶς δὲ μὴ ὑπακούων εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον θ' ἀποκηρυχθῆ.

Σύγγνωτε, καὶ εὐχασθε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ὅπως ὁ Κύριος βοηθήσῃ ἡμῖν «ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
(ὑπ.) ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ

Εἰς τὸ ἔγγραφο τοῦτο δὲν θὰ δοθῆ ἀπάντησις, πρὸ τῆς διευκρινήσεως τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀπέναντι αὐτῆς στάσεως τῆς ὅλης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Οὐχ ἦττον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαψεύσωμεν τὴν εἰδήσιν, καθ' ἣν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπεκύρωσε τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Τύχωνος. Τοῦτο, ὡς ἐπισήμως γινώσκομεν, εἶναι ὅλας ἀβάσιμος διάδοσις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Καθ' ἃ ἐπιστέλλοιεν ἡμῖν ἐκ Βουκουρεστίου, τῆ 27 καὶ 28 Μαΐου ἐ. ἔ. συνεκροτήθη ἐν τῇ εἰρημένῃ πόλει, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Παγκληρικῆς Ὁρθόδοξου Ἐνώσεως, **συνέδριον τῶν καθηγητῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ὁλοκλήρου τοῦ Κράτους**. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, τὸ Συνέδριον ἀπασχόλησε τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς τοῦ λαοῦ διαπαιδαγωγήσεως ἐν μέσῳ τῆς συγχρόνου θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταπτώσεως. Ἡ σύγκλησις τοῦ Συνεδρίου συνεδύασθη πρὸς τὴν σχετικὴν ἐργασίαν τῶν νομοθετικῶν τῆς χώρας σωμάτων, περὶ ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ ἀπασχολεῖ τὴν διανοουμένην τάξιν τῆς Ρουμανίας, συζητῆται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Τύπου. Ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν μετέσχον τοῦ Συνεδρίου ὁ Σεβ. Πριμᾶτος τῆς Ρουμανίας κ. Μύρων καὶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βεσσαραβίας κ. Γουρίας. Ὁ Σεβ. Πριμᾶτος, λαβὼν τὸν λόγον μετὰ τὸν Ἰπουργὸν τῶν θρησκευμάτων, ἀναγνωρίσαντα τὸν ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον καὶ τὴν στενὴν σχέσιν σχολείου καὶ ναοῦ, ἐτόνισεν ὅτι τὸ Συνέδριον πρέπει νὰ ἀγωνισθῆ, ἵνα εἰσαχθῆ ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία εἰς ἀπάσας τὰς σχολὰς, τοῦλάχιστον δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα, τὰ θρησκευτικὰ μαθηματα νὰ διδάσκῃ μόνον ὁ ἱερεὺς, καὶ μόνον ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου ἄλλο πρόσωπον· ὁ καθηγητῆς ἢ διδάσκαλος—ἱερεὺς νὰ μὴ ἔχῃ ἄλλην ὑπηρεσίαν· ἢ ἐνορία αὐτοῦ νὰ εἶναι ἡ σχολή. Ἐπὶ τῶν δύο πρώτων προτάσεων ἀπαντες συνεφώνησαν ἀπολύτως, ἀλλὰ τὴν τρίτην ἀντέκρουσεν ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Μιχαλτσέσκου, εἰπὼν ὅτι

1) Ἦδη ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις ἱερέων· ἡ ἔλλειψις δὲ αὕτη ἐπιτείνεται διὰ τῆς ἀποστερήσεως τῶν ἐνοριῶν καὶ ἀπὸ ἄλλων ἱερέων. Τοῦτο εἶνε ἀτοπον καὶ καταστρεπτικόν καθ' ἣν στιγμὴν ἑκατοντάδες ἐνοριῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Παλαιοῦ Βασιλείου στεροῦνται ἱερέων καὶ οἱ προπαγανδιστὰι τῶν διαφόρων αἱρέσεων συρίζουσι ὡς ὕφαις, ἐν δὲ τῇ Τρανσυλβανίᾳ δὲν εὐρίσκονται στοιχεῖα ἀρκετὰ καλῶς παρεσκευασμένα, ἵνα τοποθετηθῶσι εἰς τὰς ἐνορίας τῶν ἀδελφῶν Οὐνιτῶν, οἵτινες προσέρχονται πάλιν εἰς τὴν ὀρθόδοξον Μητέρα ἀγγελιδόν. 2) οἱ ἱερεῖς-διδάσκαλοι ἀπομακρυνόμενοι τοῦ ἱεροῦ βήματος, θὰ ψυχρανθῶσι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ θὰ συγχωνευθῶν ἐν τῇ μεγάλῃ τραπέζῃ τῶν λοιπῶν διδασκάλων, ἡ δὲ ἀποστολὴ αὐτῶν ἅπασα θὰ συνίσταται εἰς τὸν ψιθυρον περισσοτέρων ἢ ὀλιγοτέρων πληκτικῶν ξηρῶν γνώσεων θρησκευτικῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς βουλήσεως τῶν μαθητῶν. Εἶνε μέγα τι, εἶπεν ὁ κ. Μιχαλτσέσκου, ἵνα ὁ ἱερεὺς, ἔστω καὶ διδάσκαλος εὐρίσκηται ἐν στενῷ καὶ ἀδιαλείπτῳ δεσμῷ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἀπ' ἀμβωνος κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Μόνον ὁ μὴ ἔχων πεῖραν τοῦ πράγματος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὅστις βίᾳ καὶ ἀνευ ὀρέξεως ἱεροουργεῖ, δύναται νὰ παρίδῃ τὴν ἀποψιν ταύτην τοῦ ζητήματος. 3) Ἱερεὺς-διδάσκαλος, ἀνευ ἐνορίας, δὲν θὰ ἔχῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ δὴ μὲ τὴν σημερινὴν ὑπερτίμησιν τῶν πάντων. Εἶνε γνωστὴ ἡ κρίσις διδασκάλων παντὸς βαθμοῦ. Ἐγκαταλείπουν οἱ δυστυχεῖς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, διότι δὲν δύνανται ν' ἀντιμετωπίσουν μὴδὲ τὰς μετριοτέρας ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς καὶ ἐπιδίδονται εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Ἡ θέσις δὲ τῶν ἱερέων-διδασκάλων θὰ εἶναι καὶ ἔτι μᾶλλον ἀξιοθρήνητος, ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν τῆς διδασκαλίας των. Ἡ ἀντίρρησης ὅτι οἱ ἔχοντες ἐνορίας ἱερεῖς-διδάσκαλοι παραμελοῦσι τὴν σχολὴν, εἶναι συζητήσιμος. Λεπτομερῆς ἔρευνα ἐπὶ τῆς δράσεώς των τῆς τε σχολικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς, δὲν θ' ἀποδείξῃ αὐτοὺς κατωτέρους μῆτε τῶν ἄλλων διδασκάλων μῆτε τῶν ἄλλων ἱερέων. Ἐὰν δὲ ὀλίγοι ἱερεῖς διδάσκουν τὰ θρησκευτικὰ μὲ ὀλίγα θετικὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα, τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὴν ριζικὴν μεταρρυθμίσιν τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἣν ἀναμένομεν. Ἐὰν πάλιν οἱ ἱερεῖς διδάσκαλοι δὲν κατορθώνουν ν' ἀναγινώσκωσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ των πολλὰς Παρακλήσεις καὶ ἀκαθίστους, ἡ ἔλλειψις αὕτη δὲν θὰ γίνεταί σὺν τῷ χρόνῳ καταφανὴς διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Ἡ παράλληλος δράσις τοῦ ἱερέως ἐν τῇ ἐνορίᾳ, ὅπερ ἄλλως τε συμβαίνει καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ὁμολογίας, δύναται νὰ κριθῆ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως·

τῆς ἐντάσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. Ὅστις εἶναι ἱκανὸς διὰ τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ν' ἀφεθῆ νὰ ἐργασθῆ, διότι ἄνθρωπος ἱκανὸς καὶ ἐμπορούμενος ὑπὸ ἀγάπης πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κλήσεις ταύτας, θὰ ἐκπληροῖ αὐτὰς μεθ' ἱκανότητος, ἐνῶ ὁ ὀκνηρὸς μηδεμίαν τούτων θὰ ἐπιτελέσῃ ἀξίως τῆς κλήσεώς του. Προκειμένου περὶ τῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ δράσεως, θὰ ἡδυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, προσθέτει ὁ κ. Μιχαλτσέσκου, τὰ ἑξῆς: οἱ ἱερεῖς-διδάσκαλοι νὰ διορίζωνται εἰς τοὺς μητροπολιτικούς καὶ ἄλλους ναοὺς, ὅπου ὑπηρετᾷ τοῦλάχιστον εἰς ἓτι ἱερεὺς. Ὅταν ὅμως ἐνορία τις στερεῖται ἱερέως, πρέπει, πρὸς τὸ ἀνώτερον συμφέρον τῆς ἐκκλησίας, νὰ παραβινηται ἡ διάταξις αὕτη, διοριζομένου εἰς τὴν χηρεύουσαν θείον ἱερέως διδασκάλου. Ἀκολουθῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βεσσαραβίας, ἐκφράζων ἐπιφυλάξεις διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν παιδείαν, δικαιολογεῖται ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συμπεριφορᾶς αὐτῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν κλήρον τῆς Βεσσαραβίας. Κατὰ τὰς ἐπομένους συνεδριάσεις διεξήχθησαν συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ὁμοιομόρφου καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς θρησκευτικῆς παιδείσεως, τῆς διδακτικῆς μεθόδου καὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς. Ἐπὶ ἐκάστου τῶν ζητημάτων ὑπεβλήθησαν περισσότεραι τῆς μᾶς εἰσηγήσεις. Αἱ πλείονες ἐξ αὐτῶν εἶχον χαρακτῆρα θεωρητικόν. Πολὺ ἐνδιαφέρουσαι ἦσαν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, καθ' ἃς πολλοὶ τῶν συνεδριαζόντων ἀπεδείχθησαν κάτοχοι μεγάλης πείρας καὶ παιδαγωγικῆς ἱκανότητος. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεταρρυθμίσει τῆς μέσης παιδείσεως, τὸ συνέδριον ἐζήτησεν ἀρμοδίως *δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα ἐν ἀπάσαις ταῖς σχολαῖς καὶ ταξεῖσι διὰ τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα καὶ παραδόσει αὐτῶν ὑπὸ ἱερέων, καὶ μόνον ἐν ἑλλείψει τοιούτων ὑπὸ ἄλλου προσώπου, κατόπιν ὅμως τῆς ἀναγκαίας προπαρασκευῆς.*

NEA BIBLIA

Ἀρχιμ. Δημ. Γεωργιάδου, πρ. καθηγητοῦ. Τὸ βάπτισμα νῶν αἰρετικῶν. Ἐν Ἱεροσολύμοις. 1924. (Ἀνατύποις ἐκ τῆς «Νέας Σιών»). Ὁ σ. ἐξετάζων τὸ ζήτημα ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ κανονικῆς ἀπόψεως εὐρίσκει, ὅτι ὑφίστανται ἐκ παραλλήλου δύο κανονικὰ ἔθιμα: ἡ μὲν Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, πλὴν τῆς κατὰ καιροὺς οἰκονομίας, ἀναβαπτίζει κατ' ἀρχαιότατον ἔθος τοὺς αἰρετικούς· ἡ δὲ Δυτικὴ δὲν ἀναβαπτίζει αὐτούς. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 49.

ΓΡΑΦΕΙΑ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»: *Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς Ὁδὸς Φιλαθίης*

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σεραφείμ (Δομβοῦς.)

Προκηρττεῖ ὅτι: Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν Χρυσσοῦ ἐλαιόδενδρα τῆς Ἱ. Μονῆς Δομβοῦς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δρα. 500.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χρυσσοῦ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κρίσσης τῆ 22, 23, 24. Αὐγούστου 1924. Ἐν τῇ Μονῇ 5 Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχιμ. Κ. Ναοῦ Ἀνθ. Μπούγιας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς ὁσίου Σεραφείμ (Δομβοῦς.)

Προκηρττεῖ ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν Δελφῶν ἐλαιόδενδρα τῆς Ἱ. Μονῆς Δομβοῦς.—Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται δραχ. 500.

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χρυσσοῦ τῇ 22.23.24. Αὐγούστου 1924.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ 5 Αὐγούστου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ἀρχιμ. Κ. Ναοῦ, Ἀνθ. Μπούγιας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σιαμάδων Διακηρττεῖ ὅτι:

Τῆν 17ην καὶ 24ην Αὐγούστου ἔ. ἐ. ἀπὸ τῆς 10-12 π.μ., ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν Καλαμπάκᾳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἡ ἐκποίησις α') 20 ἰμῶν, β') 20 ἐρίφων, ἐφετεινῆς ἐσοδείας γ') 4 τράγων, δ') 2 κριῶν, ε') 10 φορβάδων καὶ ἐνὸς ἵππου, ὡς ἐπίσης ἡ πενταετῆς ἐνοικίασις τοῦ ὑδρομύλου, Μετοχίου Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄνω καὶ Κάτω Περλιάρικα ἀγρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σιαμάδων τῇ 10 Αὐγούστου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ Νοστήμου Κοινότητος Βουτύρου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος.

Διακηρττεῖ ὅτι τὴν 31 Αὐγούστου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π.μ., ἐνεργῆται ἐν Νοστήμῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποιήσεως ἀγροῦ ποτιστικοῦ καίμενου εἰς θέσιν Λομακιάς περιφερείας Νοστήμου στρέματος ἡμίσεως ὡς ἐγγιστα συνορευομένου γύρωθεν μὲ ἀγροὺς χήρας Κωνστ. Ψύλλου, δρόμον καὶ αὐλάκα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δένδρων.

Ἐν Νοστήμῳ τῇ 21 Ἰουλίου 1924 Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον Ἀ. Μαυρίκας, Δημ. Ψύλλας Κωνστ. Χαλέπας Πρεσβύτερος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πιθαρίου Προκηρττεῖ ὅτι:

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸν βαλανιδόκαρπον τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τῶν βαλανιδοδένδρων τῆς Μονῆς ὡς καὶ 150 περίπου ὀκάδων ἑρίων ἐφετεινῆς ἐσοδείας τῆς Μονῆς. γεννησομένην τὴν 15ην Αὐγούστου ἔ. ἐ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρξέως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Μονῇ Πιθαρίου τῇ 24 Ἰουλίου 1924.

Ὁ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ὁ Ἡγούμενος Ἀνθίμος, Προηγούμενος Κύριλλος, Ἱερομόναχος Νικόδημος.